

طرح جامع آب منطقه سیستان و دریاچه هامون به منظور پیشگیری از سیلاب

حسن حسینی نایه

مقدمه :

حوضه های آبخیز در طبیعت بر مبنای اصل تعادل با پذیرش بارشها و جریانهای کوچک و بزرگ آبی موجب پدیدارگشتن رودخانه ها ، برکه ها و دریاچه ها می گردند و از این طریق بستر و زیستگاه مناسبی برای هزاران هزار موجود زنده خرد و کلان بوجود می آید.

بشر در طول هزاران سال ، با کشف رمز این تعادل و با برقراری شیوه های مناسب به بهره برداری از این سفره گسترده طبیعت پرداخته است . این روشها نسبت به نوع آبخیز و گسترده ای آن ، همچنین منطقه جغرافیایی و نوع بهره برداری ، از گونه گونی بسیاری برخوردار بوده است اما همواره تکامل این شیوه ها براساس حفظ توازن و تعادل طبیعی انجام گرفته است . با گسترش و توسعه تکنولوژی (شگردگرایی) روشهای بهره برداری از منابع آبی نیز کارآبی بسیار برخوردار گشته اند و در اکثر حوضه ها و دشتها در کشورهای پیشرفته صنعتی به پیشگیری از سیلاب انجام میدهند . در این مناطق با ایجاد مجموعه ای از سازه های کوچک و بزرگ آبی شامل سدها ، شبکه های آبرسانی و ذکشی ، شرایط توزیع منظم آب و استفاده بهینه از آنرا پدید آورده اند همچنین قابلیت پذیرش جریانهای ناگهانی و نوسانات طبیعی را نیز دارا می باشند .

متاسفانه در جوامع در حال توسعه ، دانش و تکنولوژی (شگردگرایی) سازه ها و نیز روشهای بهره برداری منابع طبیعی بصورت ناقص مورد استفاده قرار می گیرند . بطوریکه با اجرای مقطعی و نارسانی طرحهای فنی همواره به ایجاد مجموعه ای ناقص و پراکنده از سازه های آبی جهت هدفهای کوتاه مدت می پردازند . چنانکه موجب عدم بهره برداری مناسب از منابع موجود گردیده و تداخل و شکستگی در چرخه طبیعت پدیدار می گردد .

حوضه آبخیز دریاچه هامون:

دریاچه هامون در دشت سیستان و در چالهای در مجاورت کوههای غربی دشت بnam پلنگان تشکیل گردیده است . این آبگیر عبارت از سه دریاچه بنامهای هامون سیستان ، هامون صابوری و هامون پوزک به عمق ۲ تا ۵ متر می باشد که در موقع پرآبی بصورت دریاچه یکپارچه‌ای در می آید مهمترین رودخانه این حوضه آبخیز از کوههای هندوکش در افغانستان بنام هیرمند یا هلمند سرچشمه می گیرد که مسافتی حدود ۱۱۰۰ کیلومتر را طی کرده و در مسیر آن رودخانه ارغند (ارغند آب) از کوههای قندهار نیز به آن می ریزد در انتهای مسیر در مرز ایران و افغانستان در منطقه کهک به دو شاخه تقسیم گردیده . شاخه‌ای بنام رودخانه سیستان در مسیر کوتاهی از کهک وزهک و زابل گذشته و به هامون سیستان می ریزد و دیگری بنام رودخانه پریان (موسم به پریان مرزی) مسیر طولانی تری را در مرز و در امتداد شمال شرقی طی نموده و بعد از گذشتن از زرنج به هامون پوزک و هامون صابوری می ریزد . رودخانه‌های دیگری نیز مانند فرات رود و هاروت رود و خاش رود در افغانستان و نیز رودخانه‌های بندان و سوررود و لار در ایران نیز به دریاچه هامون می ریزند .

موقعیت زیستگاهها و کشتزارها در دشت سیستان:

با توجه به گسترش زیستگاهها و مناطق کشاورزی در بستر انتهایی و حریم رودخانه هیرمند و دریاچه هامون همواره این رودخانه در موقع پرآبی با طغیان مضاعف مواجه می گردد . و تا مدت‌ها پس از وقوع سیل آب در کشتزارها و مناطق مسکونی بر جای می‌ماند و همچنین هنگام جریان عادی، مسیر کوتاه رودخانه سیستان موجب انتقال سریع آب به دریاچه هامون گردیده و تنها شبکه‌های کوچکی در بخش‌های کم ارتفاع دشت و در نزدیک رودخانه توانایی بهره‌برداری مقادیر بسیار ناچیزی از آب را خواهند داشت .

این طرح تلاش دارد با در نظر گرفتن شرایط و ویژگیهای دشت سیستان به دو نکته مهم پردازد :

- ۱ - ضرورت کاهش حجم آب دریاچه هامون از طریق کاهش مقدار ورودی آب رودخانه سیستان در منطقه کهک هنگام جریان عادی رودخانه هیرمند و ایجاد توانایی جهت پذیرش سیلابهای

ناگهانی

۲ - انتقال و ذخیره سازی آب مازاد رودخانه هیرمند در بخش مرتفع دشت بوسیله کانال عظیم آبی در مسیر جنوب غربی نا دهانه آبگیر شیله و پس از آن برنامه ریزی جهت انتقال آب به دامنه ها و دشت های مرتفع غرب منطقه سیستان در مجاورت کوه های پلنگان بوسیله کانال کوچکتر . این طرح با ایجاد شبکه هماهنگی از سازه های آبی و تحت نظام مدیریت علمی ، توانایی آنرا خواهد داشت که امکانات ، ابزارها ، اعتبارات و نیروی انسانی بسیاری را که همه ساله صرف اقدامات مقطعي و مقابله با سیل می گردد ، در راه فعالیتی توسعه ای ، عمرانی بکار گرفته و موجب آبادانی و رونق اجتماعی ، اقتصادي منطقه گردد .

چگونگی اجرای طرح کافال انتقال آب :

این طرح ابتدا براساس ایجاد کانال عظیم آبی بر پایه رقوم همتراز در حاشیه مرتفع دشت و با شبی مختصر در جهت جنوب غربی و در امتداد مرز نا دهانه آبگیر و سر ریز شیله ایجاد می گردد . سپس به برنامه ریزی به منظور بخش دوم جهت ایجاد سیفون در زیر آبگیر و ساخت کانالی کوچکتر در امتداد جنوبی - شمالی در کناره غربی دشت سیستان اقدام می گردد . این کانال نیز به منظور انتقال و ذخیره سازی آب توسط ایستگاه های پمپاژ به دامنه تپه ها و کوه های غربی دشت ایجاد می گردد . به این ترتیب با کاستن از جریان آب بسیار بزرگی که در امتداد جنوبی غربی دشت قرار دارند جهت ذخیره سازی آب و ایجاد شرایط به منظور بهره برداری بهینه تولیدی بکار گرفته شوند ، ضمن اینکه در طول مسیر کانال شبکه های آبیاری و کشتزارهای جدید ایجاد گردیده و موجب آبادانی این مناطق خواهد بود .

با توجه به اینکه کیفیت آب دریاچه هامون در ردیف آبهای شیرین قرار دارد ، کانال دوم در امتداد دریاچه بدون شبکه ایجاد می گردد تا بتوان در موقع ضروری از آب دریاچه نیز جهت پمپاژ به انتهای کانال و مناطق مرتفعتر دشت استفاده نمود . در طول مسیر کانال دوم چند مخزن وابستگاه پمپاژ جهت انتقال آب به بخش های مرتفع دشت سیستان در دامنه کوه های پلنگان و نیز شیارها و حوارض طبیعی ، ساخته خواهد شد .

ویژگیهای مناسب دشت سیستان جهت انتقال و ذخیره سازی آب رودخانه هیرمند:

سدهای کهک و زمک، زمینه‌های بسیاری را جهت افزایش بهره وری از منابع آبی منطقه فراهم آورده‌اند و شایسته بود در زمان ساخت سدها اقدام به ایجاد تاسیساتی جهت انتقال آب در مسیر حاشیه مرتفع دشت می‌گردید. چنانکه ضمن استفاده بهینه از آب رودخانه هیرمند، مقدار آب ورودی به دریاچه نیز کاهش یابد. قبل از احداث این سدها کشاورزان سالیان بسیاری با ایجاد بندهای خاکی در محل کنونی سدها، از طریق افزایش ارتفاع آب، اقدام به انتقال آب در دشت‌های مرتفع حاشیه رودخانه می‌نمودند.

موقعیت و شرایط طبیعی منطقه دشت سیستان نوجیه بسیار منطقی جهت اجرای شبکه انتقال آب رودخانه هیرمند را فراهم آورده است، از جمله:

۱ - شرایط جغرافیایی و فیزیکی دشت سیستان بگونه‌ایست که بصورت ظرف گسترده‌ای از حاشیه دشت بسمت دریاچه شبیب ملایم وجود دارد و موقعیت مطلوبی جهت دسترسی به رقوم همتراز برای ایجاد کanal سراسری و شبکه آبیاری پذید آورده است.

۲ - وجود گودالهای بسیار بزرگ در جنوب دشت فرصت‌های بسیار مناسبی برای ذخیره سازی آب از طریق ایجاد کanal سراسری می‌باشد. ضمن اینکه این گودالها فرصت‌های مناسب تولیدی نیز فراهم می‌آورند.

۳ - بافت فیزیکی خاک دشت شرایط مطلوبی جهت خاکبرداری و ایجاد کanal فراهم آورده است بویژه میتوان به منظور حفاظت از کanal در دو طرف آن خاکبریز وسیعی ایجاد نمود که امکان استفاده برای ایجاد جاده سراسری و نیز فضای سبز را فراهم می‌ورد.

۴ - وجود دامنه‌های کوههای پلنگان در مغرب دشت موقعیت فضایی مناسبی جهت پمپاز آب و در نتیجه آبادانی غرب دشت سیستان را پذید آورده است.

۵ - امکان تغذیه لایه‌های آبخوان اطراف دریاچه و ذخیره سازی آب در سفره‌های زیرزمینی جهت بهره‌برداری بوسیله چاهها.

۶ - فراهم آمدن امکان جهت ایجاد زیستگاههای شهری و روستایی در نواحی جنوبی و غربی

دشت سیستان که میتواند از فشار تراکم جمعیت در بخش شرقی دشت و دلتای رودخانه سیستان بکاهد ضمن اینکه حوضه های رودخانه های بندان ، شورو لار ، شرایط مناسبی جهت ایجاد طرحهای فرعی آب و ایجاد زیستگاهها و مراکز تولیدی را فراهم می آورد و در آینده با آبادانی مناطق غربی دشت میتوان برنامه ریزی به منظور انتقال مرکزیت سیستان را به سمت غربی دشت فراهم آورد .
بعنوان آغاز میتوان ستاد اجرایی طرح و زیستگاههای کارکنان را در چند عرصه جدید در جنوب و غرب دشت سیستان ایجاد نموده و با پیشرفت کار طرح ، اقدام به توسعه این زیستگاهها نموده بطوریکه در پایان مراحل اجرایی توانایی انتقال حداقل مدیریت توسعه منطقه سیستان و یا در صورت لزوم سازمان حمله ای و توسعه سیستان به این زیستگاهها جدید وجود داشته باشد .

آب = آبادانی :

این طرح بگونه ای تهیه می گردد که اجرای کanal به بخش های مختلف تقسیم می گردد و با انجام هر بخش از طرح بالا فاصله توانایی بهره برداری و اجرای طرحهای جنبی را خواهد داشت . با پیش روی هر چه بیشتر این کanal بطرف سرزمینهای دور دست و بیابانی دشت سیستان ، آهنگ آبادانی پیرامون آن شتاب فراوانی یافته و زیستگاهها و مراکز تولیدی و کشتزارهای بسیاری در منطقه ایجاد خواهند گردید . حضور کanal و گسترش آن در دشت چهره منطقه را دگرگون ساخته و ضریب ایمنی جهت تولید بیشتر را افزایش خواهد داد همچنین نقش ویژه ای در پخش ایش و توزیع مناسب جمعیت در سراسر دشت خواهد داشت . بتدریج با افزودن ناسیبات جنبی مانند ایجاد جاده سراسری بر روی خاکریزهای دو سوی کanal و ایجاد طرحهای فضای سبز در اطراف کanal و نیز طرحهای پرورش آبزیان و اجرای طرحهای ثبت شنای روان در نوار مرزی جنوبی دشت آهنگ توسعه در منطقه شتاب بیشتری خواهد یافت .

روشهای اجرایی :

به منظور اجرای چنین کانالی و حفاری و خاکبرداری دو روش را میتوان بکار گرفت :
۱ - اجرا بوسیله شگردهای (نکنیک) مرسوم مانند حفاری سازماندهی شده بوسیله گروههای

هماهنگ لودر ، بولدوزر و کامیونهای در مسیر که با توجه به وجود فراوانی نسبی تولیدات صنعتی کشور در این زمینه ، ابزار و ماشین آلات ، همچنین نیرو انسانی ماهر جهت بهره برداری از آنها بفراوانی در کشور موجود می باشد .

۲ - اجرای طرح بوسیله شکردهای جدید مانند استفاده از بیلهای حفاری عظیم گردان و تسمه نقاله های بزرگ که بدلیل سرعت و کارآیی امتیاز برتری نسبت به روش قبلی دارد اما بدلیل شرایط سخت تدارک ابزار و قطعات و نیروی انسانی متخصص جهت بهره برداری مطلوب ، نکات منفی بسیاری نیز در پی دارد . اما میتواند شروع بسیار مناسبی جهت بکارگیری این روش در اجرای بخشی از کانال به منظور انتقال شکردهای جدید باشد .

احتمالاً می توان از ترکیب روش لودر ، بولدوزر و تسمه نقاله بزرگ به روش مطلوبین دست یافت بویژه که محل تخلیه خاکهای حاصل از حفاری کانال ، خاکریزهای دوسوی آن می باشد .

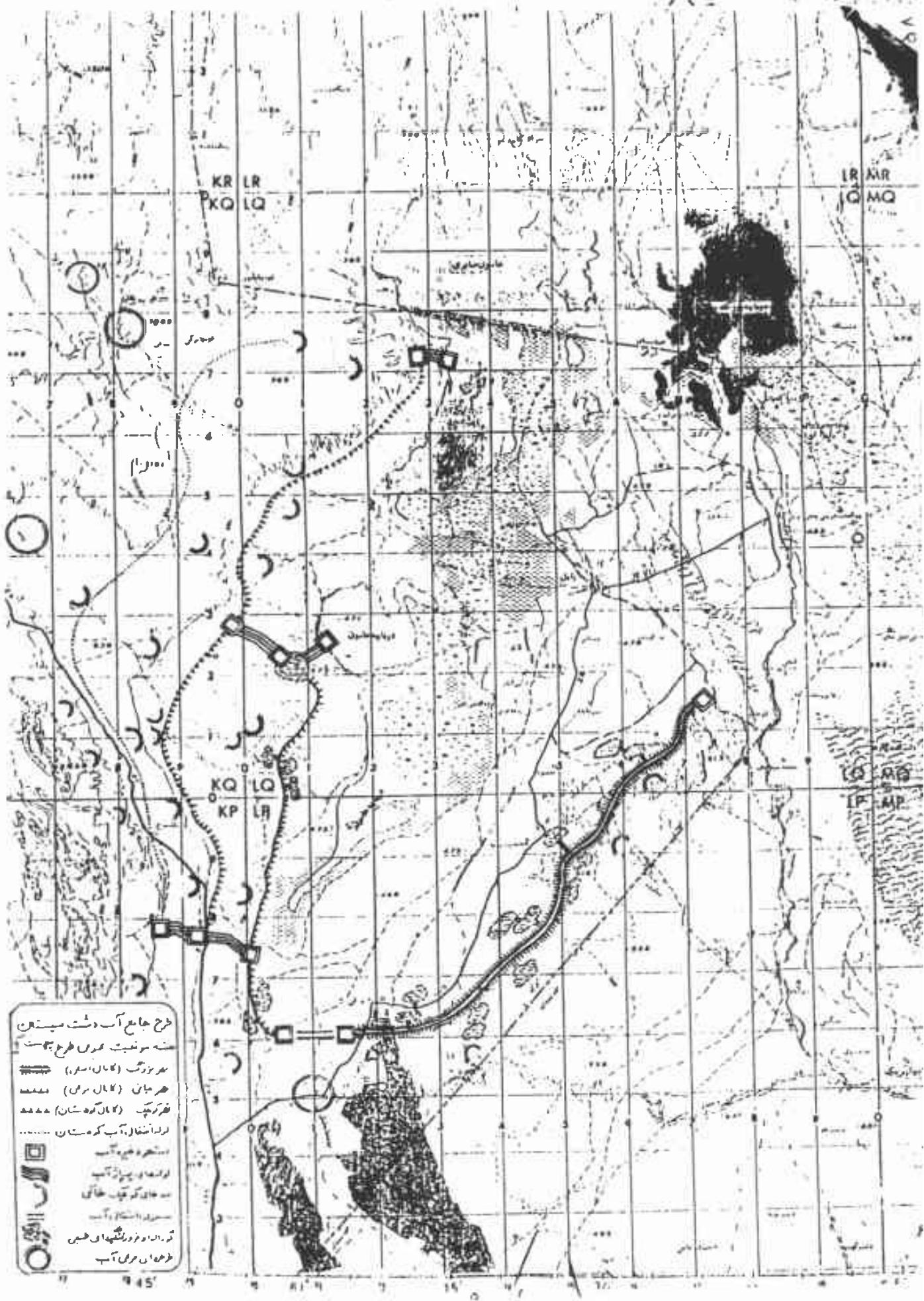
نظام جامع مدیریت توسعه در دشت سیستان :

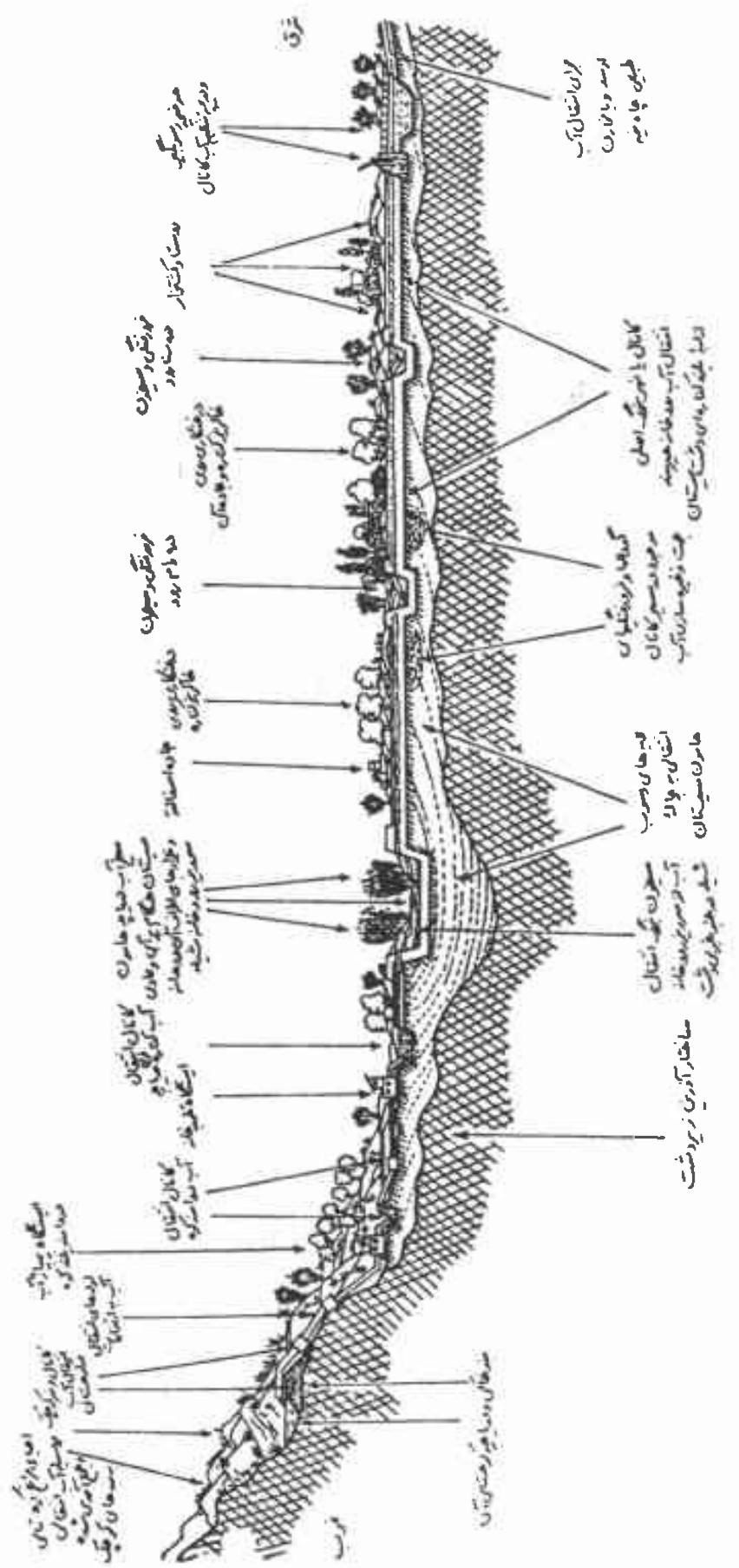
بطور کلی در رابطه با اجرای طرحهای گسترش کشاورزی و توسعه منطقه ای در دشت سیستان شایسته است نظام جامع و هماهنگی در رابطه با مدیریت توسعه منطقه برقرار باشد بعنوان مثال : « سازمان توسعه و عمران سیستان » وظیفه اصلی این مدیریت جامع ایجاد هماهنگی در برنامه ریزیهای منطقه و نیز برقرار نظام تقسیمات منطقه ای و پختایش و توزیع مناسب جمعیت می باشد . این مدیریت توانایی ایجاد شبکه رقومی حریم دریاچه و رودخانه به منظور کاربردهای گوناگون از جمله : حریم حفاظت شده طبیعی و دریاچه مناسب با طغیان آب همچنین حریم های پیش بینی شده رقوم جهت پارک ملی و مرتع طبیعی و در نهایت مناطق معلمین جهت فعالیت کشاورزی و تولیدی را خواهد داشت . تعیین شبکه رقومی در دشت راهبرد مناسبی جهت پیگیری طرحهای توسعه ای و عمرانی را خواهد بود . بویژه در راستای ایجاد کانال و شبکه سازه های آبی وابسته به آن حضور نظام جامع مدیریت توسعه منطقه ای و نیز شبکه تقسیمات رقومی حریم رودخانه و دریاچه بیش از پیش در پیشبرد چنین طرحی موثر خواهد بود .

همچنین ضروریست به این نکته توجه شود که معمولاً طرحهای عظیم انتقال آب نیازمند

برنامه‌ریزی دقیق علمی می‌باشند تا انتقال و ذخیره سازی، همچنین استفاده بهینه از آب انتقالی تحت پوشش نظام هماهنگ بهره‌برداری و نظارت باشند و شایسته است همواره فاجعه‌های محیط زیستی گوناگونی که بعلت نادیده گرفتن اصل تعادل و عدم برنامه‌ریزی و مدیریت علمی بوقوع پیوسته، مورد نظر باشد، البته توجه به این مسئله نباید موجب هراس از برنامه‌ریزی علمی جهت انتقال و استفاده بهینه از آب رودخانه هیرمند گردد. بطور کلی در برنامه‌های انتقال کلان و بهره‌برداری از آب حوضه‌های آبخیز همواره شایسته است دو اصل مهم در نظر اورده شود:

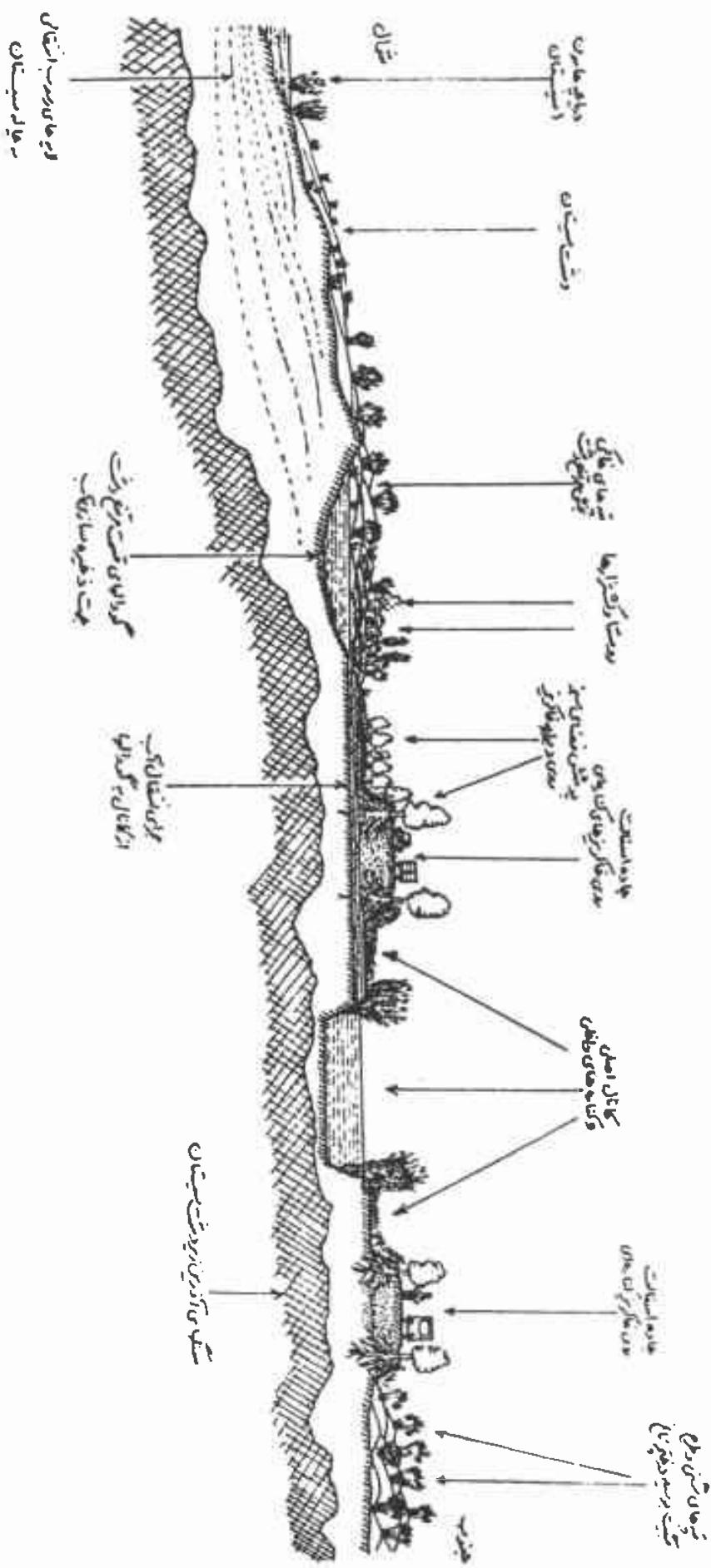
- ۱ - عدم افراط در استفاده از آب و در نتیجه افزایش میزان تبخیر و رعایت نسبت بهره‌برداری، بر میزان آب ورودی به حوضه آبخیز
- ۲ - عدم انتقال آب به مناطقی خارج از محدوده حوضه آبخیز به گونه‌ای که همواره آب مازاد بوسیله جریانهای سطحی و زیرزمینی به درون حوضه آبخیز باز گردد.

مربع جامع آب و شست سپتان و دریاچه های دری

● بازی روش علمی در تقدیر مقدار و فضی میزان نیزه، دکان اصل و مابایات انتقال آب به بخش پیش روی و نیزه مجهز به داشتگی های پیشان دریزب

دشت سیلان

طرح خاب آگ دشت سیلان و دندانه هامون

پسته های

نمای برخی موئی دلستاد تقریبی رژیم جزیری شال و کنال اعلی - جاده رئگزرا یی به کنال - فناوه های گردانی طبیعی زمینه ایگ - دشت اصلی دندانه

◎